

Omaishoitajan terveiset Kokkolasta

Kiitos! Postista! Olipa kivaa saada postia.

Täällä kotona ollaan puolison kanssa kahdestaan. Hän on riskiryhmään kuuluva ja olen hänen omaishoitajansa. Hän on ollut jo vuodesta 2007 lähtien sairauseläkkeellä. Miehelläni on syöpä, nyt on jo 20 vuotta mennyttä. Tällä hetkellä täsmähoidot syöpään menossa. Kovasti hoidot vievät voimia ja tämä korona olisi hänelle kohtalokas, sen tiedostamme. Alkuvuodesta mieheni on ollut jo kahdesti sairaalassa, eristyshoidossa. Kaikki Arvot romahtivat, keuhkonkuumeen takia. Kantasoluhoidoa tehty jo kahdesti, enää ei voida tehdä.

Olen itse ollut nyt vuoden eläkkeellä. Tein 30 vuotta hoitotyötä. Työuraa kertyy yhteensä 47 vuotta. Eli koen tehneeni täyden työuran. Nyt omaishoitotyö täällä kotona jatkuu. Tässä koronan aiheuttamassa, hankalassa tilanteesta usko Taivaallisen Isämme kaikkinaiseen huolenpitoon ja turvaan on elämää kantava voimia ja samalla ilon aihe. Hänellä on aina vastaanotto auki. Kiitos lähestymisestääni tänne kotieristykseen, joka puolisoilla on jatkunut 27.2 lähtien. Silloin Hän pääsi sairaalassa kotiin. Oli sairaalassakin viikon eristyksessä.

Omaishoitotyö on ollut minulla elämässäni mukana jo vuodesta 1999 lähtien kun anoppi- mummun ja ukin vointi alkoi huonontua ja muutimme Hämeestä tänne Pohjanmaalle heitä auttelemaan. Silloin meidän työt puolison kanssa vaihtui tänne pohjanmaalle. Auttelimme yhdessä ukin viimeiset vuodet. Hän kuoli 2005 ja anoppi-mummu kuoli 2010. Silloin jo mieheni oli sairastanut ja minä yksin lähinnä auttelin anoppiani ja hoidin myös miestä työni rinnalla. Kun äitini vointi alkoi hiipua, aloin hänen omaishoitajaksensa. Järjestin hänelle avustajan ja kävin häntä päivittäin katsomassa. Hän asui onneksi työpaikkani pihapiirissä. Hoidin lääkehuollon, sauna-avun, ja juoksevat lasku ym. asiat viimeiset viisi vuotta, Niistä neljä vuotta kuljin Kokkolasta, hänen asunnolleen noin 40 kilometrin matkan. Kävin hänen luonaan kerran viikossa työpäiväni päätteeksi. Olin iltaan saakka ja tein kaikki askareet, mitä avustaja olisi iltavuoron aikana tehnyt (suihku, ihonhoito, iltapalaa lääkkeitä yms. Katsoin laskut ym.) Usein viikonloppuna Kävin vierailulla. Muina iltoina soitin tai hän soitti ennen kymmenen iltauutisia. Olin niin kutsuttu etäomaishoitaja nuo neljä vuotta, viitenä päivä viikossa. Rakas äitini kuoli 2014, jouluaaton aattona. Tuon joulun jälkeen olen ollut yksistään vain mieheni omaishoitaja.

Voin hyvällä omallatunnolla sanoa tuntevani omaishoitajan arjen ja huolen, mutta tunnen myös paljon, lähtemättömän paljon, läheisyyttä ja rakkautta.

Terveisin täältä Krellin jäsen ja omaishoitaja Raija Kokkolasta